

Zdaj sem tiho!

Spisal V. S.

sestrico imam, in sicer jako ljubeznivo, tri leta staro sestrice, ki nima miru, razen če spi. Vedno je za petami zdaj enemu, zdaj drugemu; vse hoče videti in vse vedeti. Vpraša vedno toliko, da ji vsi skupaj komaj odgovarjamo.

Posebno rada se pa igra, a ne sama, temveč v družbi. Skriva se najrajša. Stisne se v kakšen kotiček, zleze pod mizo, pod postelj, a tudi pod odejo na postelji smukne, da bi je časih skoraj ne mogli najti. Tega se menda tudi sama boji, zato pa vedno kliče: „Tukaj sem, tukaj sem!“

Naša ljuba mamica, ki navadno šiva v naši sobici, se je nekaj časa smejala, potem pa je sestrice poučila, da mora biti tiho, kadar se skriva. Ta jo je umno in pazljivo poslušala ter ji končno tudi obljubila, da bo tako storila. Nato jo skriva mamica v omaro. A komaj je začel bratec iskati sestrice po raznih kotih, zakliče sestrice v omari: „Mama, zdaj sem tiho!“

† Vladika Josip Juraj Strossmayer.

Napisal Lad. Ogorek.

ne 8. preteklega meseca je umrl v Djakovu v Slavoniji največji Jugoslovan in najplemenitejši cerkveni dostojanstvenik, škof doktor Josip Juraj Strossmayer, v 91. letu svoje dobe. Ob njegovi gomili ne žalujejo samo naši bratje Hrvati, ki jim je pokojni Strossmayer storil toliko neprecenljivih dobrot, nego ob njegovi smrti je prevzet globoke žalosti ves slovanski svet, saj je ljubil ta plemeniti mož vse Slovane z enako ljubeznijo kot svoje brate.

„Zvonček“ je že seznanil z delovanjem in življenjem tega moža-vzornika svoje bralce v I. svojem letniku, ko je obhajal Strossmayer petdesetletnico svojega škofovanja.*)

Strossmayer je bil sin preproste meščanske rodovine v Oseku. A z vztrajnostjo, neumornim delom, z učenostjo in globokim umom se je dvignil na visoko mesto odličnega cerkvenega dostojanstvenika. Ko je bil star

*) Glej „Zvonček“, I. letnik (1900), str. 177!